

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. velikega srpana 1912.

Leto XIII.

Rak in škrat.

Nekoč je z brega
odhital škrat
se z rakom v morje
vojskovat.

Rak se umaknil
je nazaj
in klešče hude
spravil v kraj . . .

Ker brado dolgo
je imel,
se zanjo rak
je oprijel . . .

Tam z brado jezno
mignil je,
ko rak nanj klešče
vzdignil je.

Junaško škrat
se zaleti,
da strl bi raku
vse kosti.

In klešče krepko
vleklo so,
da škratu brado
sleklo so.

Zdaj hodi škratek
odtakrat
po svetu širnem
golobrad . . .

Sambom.

